

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 14 października 2016r.

RLU – 410 – 02/15/PM

Decyzja Nr RLU 7/2016

I. Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184 j.t. ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy i § 4 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2009 r. poz. 887 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu w sprawie zawarcia porozumienia pomiędzy przedsiębiorcami:

1. Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie;
2. Krzysztofem Domanikiem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach;

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zawarcie przez w/w przedsiębiorców porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego, polegającego na uzgadnianiu przez w/w przedsiębiorców w ramach przetargu publicznego ogłoszonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” z dnia 22 stycznia 2015 r. (znak postępowania: RI 272.1.2015), warunków składanych ofert.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184 j.t. ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy i § 4 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2009 r. poz. 887 ze zm.), w związku ze stosowaniem praktyki ograniczającej konkurencję określonej w pkt I sentencji niniejszej decyzji,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na w/w przedsiębiorców, za naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 7 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, następujące kary pieniężne:

1. Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – **22.199,00** zł. (słownie złotych: dwadzieścia dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt dziewięć i 00/100);
2. Krzysztofa Domanika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach – **1.000,00** zł. (słownie złotych: jeden tysiąc i 00/100);

płatne do budżetu państwa.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184. j.t. ze zm.) oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dn. 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j.), w związku z art. 80 i art. 83 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć kosztami niniejszego postępowania w wysokości:

3. Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – **44,60** zł. (słownie złotych: czterdzieści cztery i 60/100);
4. Krzysztofa Domanika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach – **44,60** zł. (słownie złotych: czterdzieści cztery i 60/100);

oraz zobowiązuje się tych przedsiębiorców do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Na podstawie analizy materiałów prasowych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie (dalej: *Prezes Urzędu* lub *organ antymonopolowy*) pobrał informacje dotyczące postępowania przetargowego prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach na przeprowadzenie kampanii promocyjnej Powiatu Puławskiego w ramach projektu „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” z dnia 22 stycznia 2015 r. (znak postępowania: RI

272.1.2015), w którym zamawiający wykluczył dwóch przedsiębiorców zarzucając im tzw. zmwę przetargową.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy przy składaniu ofert w trakcie postępowania przetargowego prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach na przeprowadzenie kampanii promocyjnej Powiatu Puławskiego w ramach projektu „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” z dnia 22 stycznia 2015 r. nie nastąpiło naruszenie przepisów w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy (sygn. RLU 400-10/15/PM).

Na podstawie analizy zgromadzonego w w/w postępowaniu wyjaśniającym materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, że istnieją przesłanki wskazujące na możliwość naruszenia przepisów w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z powyższym Postanowieniem nr 171/15 Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie zawarcia pomiędzy przedsiębiorcami Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: *Jero Sp. z o.o.*) i Krzysztofem Domanikiem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach (dalej: *ATEST Krzysztof Domanik*) porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego, polegającego na uzgadnianiu przez w/w przedsiębiorców w ramach przetargu publicznego ogłoszonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” (znak postępowania: RI 272.1.2015), warunków składanych ofert, co może naruszać zakaz określony w art. 6 ust. 1 pkt 7 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 88 ust. 2 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w/w przedsiębiorcy zostali zawiadomieni o wszczęciu postępowania antymonopolowego (karty: 7-11).

W odpowiedzi na zarzut sformułowany w w/w zawiadomieniu strony przedstawiły swoje stanowiska:

Jero Sp. z o.o. w piśmie z dnia 27.04.2016r. (karty: 264-280) stwierdził między innymi:

„(...) strona uprzejmie wskazuje, iż strony niniejszego postępowania działały w błędnym, acz usprawiedliwionym przekonaniu, iż współpraca pomiędzy nimi zamyka się w dozwolonych granicach zakreślonych dyspozycją art. 26 ust. 2b ustawy prawo zamówień publicznych z dnia 26 listopada 2015r. /Dz. U. z 2015r. poz. 2164/: wykonawca może polegać na wiedzy i doświadczeniu, potencjale technicznym, osobach zdolnych do wykonania zamówienia, zdolnościach finansowych lub ekonomicznych innych podmiotów, niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi stosunków.”

„(...) pomiędzy stronami zaistniała współpraca w ramach przygotowywania poszczególnych fragmentów wniosku, nie zmierzała ona jednak do ograniczenia

konkurencji w ramach organizowanego przetargu, co najmniej zaś nie została objęta świadomością stron.”

„(...) w kontekście przedstawionego spółce zarzutu, wskazać należy, iż przedmiotowe zachowanie polegające na współdziałaniu w przygotowaniu fragmentów ofert obu uczestników przetargu (...) było zdarzeniem jednorazowym.”

„(...) Spółka uprzejmie wnosi o rozważnie wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzji stwierdzającej uznanie praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania oraz odstąpienia od obciążania stron karą pieniężną w trybie art. 106 ust. 1 Ustawy.”

ATEST Krzysztof Domanik w piśmie z dnia 30.11.2015r. (karty: 248-249) stwierdził między innymi:

„Pod firmą ATEST prowadzę działalność gospodarczą polegającą na działalności doradczej głównie w zakresie działania przemysłu węglowego (...). W przedmiotowym przetargu dokonałem próby (usiłowania) rozszerzenia działań o rynek reklamy, korzystając z udzielonej mi przez syna pomocy – umiejętności i doświadczenia.”

Organ antymonopolowy postanowieniem nr 172/15 z dnia 16.11.2015r. (karta: 14) zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu antymonopolowym całość materiału dowodowego pozyskanego w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie wstępnego ustalenia, czy przy składaniu ofert w trakcie postępowania przetargowego prowadzonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach na przeprowadzenie kampanii promocyjnej Powiatu Puławskiego w ramach projektu „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” nie nastąpiło naruszenie przepisów w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy (sygn. RLU 400-10/15/PM).

W dniu 8.06.2016r. Prezes Urzędu przesłał stronom postępowania dokument „Szczegółowe uzasadnienie zarzutów” (karty: 282-299), poprzedzający wydanie niniejszej decyzji, informujący w sposób wyczerpujący przedsiębiorców o stawianych zarzutach i umożliwiającym im przedstawienie po raz kolejny swojego stanowiska stosownie do art. 74 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jero Sp. z o.o. nie odniósł się do w/w pisma Prezesa Urzędu. ATEST Krzysztof Domanik w odpowiedzi na „Szczegółowe uzasadnienie zarzutów” nie przedstawiły nowych istotnych okoliczności czy dowodów które mogłyby wpłynąć na merytoryczne rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, w piśmie z dnia 30.06.2016r. (karty: 302-303) stwierdził jednak: *„Nie wnoszę uwag co do zgodności i wiarygodności ustaleń faktycznych”,* dodając między innymi, że: *„Narzędziem, na którym oparto opisaną współpracę, była Ustawa PZP. Wszelkie sposoby ujawniania współpracy są więc zbędne, bo współpraca była zamierzona i legalna. (...) Wobec powyższego wnoszę o ponowne postawienie i uzasadnienie zarzutów rozszerzając podstawy prawne o Ustawę Prawo Zamówień Publicznych.”*

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przedsiębiorcy (strony postępowania)

- Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. St. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000503848, prowadzi działalność gospodarczą między innymi w zakresie: działalność agencji reklamowych, działalność związana z produkcją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych (Karta: 172).

- Krzysztof Domanik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach, wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie stosunki międzyludzkie (public relations) i komunikacja (Karta: 236).

Postępowanie przetargowe

Starostwo Powiatowe w Puławach w dniu 19.12.2014r. ogłosiło przetarg nieograniczony (nr post. RI.272.19.2014) na Przeprowadzenie kampanii promocyjnej Powiatu Puławskiego w ramach projektu Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu (Karta: 19).

W ramach w/w przetargu wpłynęły cztery oferty (Karta: 125):

1. Jero sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie;
2. APLAN Michał Wasilewski z siedzibą w Łodzi;
3. ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach;
- 4 Konsorcjum: MODART Marcin Komandowski z siedzibą w Lublinie i Korner Media Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie.

W dniu 14.01.2015r. zamawiający (Starostwo w Puławach) na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 907. j.t.) odrzucił wszystkie cztery w/w oferty, ponieważ żadna z nich nie odpowiadała treści SIWZ. W związku z powyższym w/w postępowanie przetargowe (nr post. RI.272.19.2014) na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy Prawo zamówień publicznych zostało unieważnione. (Karty: 122-124)

W związku z tym, Starostwo Powiatowe w Puławach w dniu 22.01.2015r. ogłosiło kolejny przetarg nieograniczony (nr post. RI.272.1.2015) na Przeprowadzenie kampanii promocyjnej Powiatu Puławskiego w ramach projektu Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu o takim samym przedmiocie, wielkości oraz zakresie co w/w zamówienie z 2014r. (nr post. RI.272.19.2014). (Karty: 29-30).

W ramach w/w przetargu wpłynęło dziesięć ofert, jedna z nich (przedsiębiorca S-Print 2 Sp. z o.o.) wpłynęła po upływie terminu, w związku z tym komisja przetargowa zamawiającego analizowała oferty poniższych przedsiębiorców - dziewięć ofert (Karty: 43-44).

Lp.	Oferent	Wartość oferty brutto (PLN)
1	AATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach	435 598,83
2	APLAN Michał Wasilewski z siedzibą w Łodzi	476 717,18
3	Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie	491 106,53
4	MODART Marcin Komandowski z siedzibą w Lublinie	512 577,00
5	Agencja Rozwoju Strategicznego i Lokalnego Daniel Dragan z siedzibą w Dubicy Górnej	520 000,00
6	Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie	646 980,00
7	Trzy Drugie Aleksandra Michalak z siedzibą w Warszawie	654 660,39
8	Business Consulting Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach	675 270,00
9	Agencja Reklamowa Ultra Propaganda Adrian Kielbowski z siedzibą w Nowym Gulczewie	757 987,50

Powyższa tabela przedstawia oferty analizowane przez Starostwo w Puławach uporządkowane od najbardziej korzystnej do najmniej korzystnej dla zamawiającego.

W dniu 20.02.2015r. zamawiający poinformował o wynikach postępowania przetargowego. Wybrano ofertę nr 4 (MODART Marcin Komandowski z siedzibą w Lublinie)

Na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy Prawo zamówień publicznych ze względu na to, że treści oferty wykonawców nie odpowiadały treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zamawiający odrzucił oferty nr 2, 5, 7, 8 i 9.

Na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy Prawo zamówień publicznych zamawiający odrzucił ofertę nr 1 (AATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach) oraz ofertę nr 3 (Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie) uznając, że ich złożenie stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji „w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji”, a w/w przedsiębiorcy działali „w warunkach zmywu przetargowej”. (Karty: 62-68)

Porównanie ofert złożonych przez strony niniejszego postępowania

Poniższa tabela przedstawia szczegółowe dane dotyczące wysokości proponowanych stawek zawartych w ofertach stron postępowania (na podstawie formularzy cenowych – karty: 70-72, 98-100).

Lp.		AATEST Krzysztof Domanik	Jero Sp. z o.o.	różnica w kwocie	różnica w %
1	Zakup dwóch zestawów do prezentacji	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	1 541,91	2,73
2	Przenośny monitor wewnętrzny min. 80 cali	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	442,77	2,73
3	Przygotowanie dwóch filmów promocyjnych z dziedziny turystyki i biogospodarki	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	738,00	2,73
4	Przygotowanie spotu reklamowego (język polski i angielski) wraz z emisją w portalach internetowych	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	44 421,94	52,49
5	Emisja spotu reklamowego w kinach w Polsce	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	675,27	2,73
6	Przygotowanie i dostawa materiałów promocyjnych 3 rodzajów odbiorców	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	3 833,09	2,73
7	Przygotowanie i wydruk mapy atrakcji turystycznych	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	1 033,20	2,73
8	Przygotowanie i wydruk folderu promującego najważniejsze podmioty gospodarcze i jednostki-naukowo-badawcze wraz z ofertą ich wzajemnej współpracy gospodarczej w dziedzinie biogospodarki	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	96,28	2,73
9	Aplikacja informatyczna (mapa interaktywna atrakcji turystycznych Powiatu Puławskiego) z interfejsem internetowym	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	221,40	2,73
10	Aplikacja informatyczna (mapa interaktywna potencjału gospodarczego Powiatu Puławskiego) z interfejsem internetowym	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	221,40	2,73
11	Opracowanie bazy danych atrakcji turystycznych do aplikacji interaktywnej mapy atrakcji turystycznych	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	73,80	2,73
12	Opracowanie bazy danych do aplikacji mapy interaktywnej potencjału gospodarczego Powiatu Puławskiego	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	73,80	2,73
13	Opracowanie dokumentu: "Strategia promocji gospodarczej powiatu puławskiego"	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	369,00	2,73
14	Opracowanie systemu identyfikacji wizualnej marki gospodarczej powiatu	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	361,62	2,73
15	Wydatki z wiązane z administrowaniem projektu: zakup artykułów biurowych i dwóch szt. tonerów do drukarki	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	38,97	2,73
16	Telewizor min. 60 cali	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	221,37	2,73

17	Zakup drukarki kolorowej A3	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	738,00	2,73
18	Zakup drukarki kolorowej A3	[taj. przedsiębior.]	[taj. przedsiębior.]	405,90	2,73
Razem:		435 598,82	491 106,54	55 507,72	

Z powyższego zestawienia wynika, że na 18 pozycji w formularzu cenowym w 17 przypadkach różnica pomiędzy proponowanymi cenami wynosi dokładnie 2,73%.

Oferty złożone przez strony niniejszego postępowania mają podobny układ - kolejność dokumentów (Karty: 69-108).

Oferty zostały przygotowane w formie drukowanej jednakże uzupełnienia dokonane w formie pisemnej dotyczą tej samej pozycji obu ofert - przenośny monitor wewnętrzny, minimum 80 cali (dotyczy poz. Lp. 2 formularza cenowego) (Karty:74,102).

Obaj oferenci proponują dokładnie ten sam sprzęt i wyposażenie - producent, model (Karty: 73-74, 101-102):

Oferowany sprzęt	producent	model
Rzutnik multimedialny	Mitsubishi	WD720U
Laptop z oprogramowaniem	Toshiba	QOSMIO X70-A-12X
Ekran do prezentacji	AVTek	FOLD 240 (4:3) Dual
Przenośny monitor wewnętrzny, minimum 80 cali	LG	84wt70ps-b
Pendrive (300 szt.)	Goodram	Twister 3.0 USB GB:64
Wskaźniki elektroniczne (200 szt.)	Targus	AMP09EU
Telewizor minimum 60 cali	LG	60LB730V
Drukarka Laserowa	Xerox	Phaser 7500DN

W ofercie przedsiębiorcy ATEST Krzysztofa Domanik z siedzibą w Katowicach na stronach 2, 8, 9, 10, 11 jako miejsce sporządzenia dokumentu wskazana jest Warszawa (Karty: 97,103-106).

Kaucja w ramach w/w postępowania przetargowego w imieniu przedsiębiorcy ATEST Krzysztofa Domanik została wpłacona przez pana Adama M., który od 23.12.2014r. jest współnikiem w firmie Jero Sp. z o.o. (potwierdzenie przelewu bankowego – Karta: 108).

W obu ofertach jako faks kontaktowy podano ten sam numer faksu: /+48 (22) 830-02-49/ (karty: 69, 96)

W ramach prowadzonego postępowania Prezes Urzędu dodatkowo ustalił.

Oferty przedsiębiorców: ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach oraz Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zostały złożone w dniu 3.02.2015r. o godz. 12:58 przez jedną i tą sama osobę (Aleksandra O. – ówczesna pracownica Jero Sp. z o.o.) (Karty: 156, 157, 241).

Z oświadczenia Komisji Przetargowej zamawiającego wynika, że został dokonany przegląd monitoringu wizyjnego Starostwa z którego wynika, że przed złożeniem ofert Pani Aleksandra O. przeglądała i uzupełniała w siedzibie zamawiającego oferty w/w przedsiębiorców (ATEST Krzysztof Domanik z siedzibą w Katowicach oraz Jero Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie) (Karty: 118-119).

Obie w/w oferty zawierały braki formalne (brak wymaganych dokumentów wg SIWZ). W związku z tym zamawiający wezwał w/w przedsiębiorców do uzupełnienia ofert. Firma Jero Sp. z o.o. w dniu 17.02.2015r. uzupełniła brakujący dokument przesyłką kurierską, natomiast uzupełnienie dokumentacji firmy ATEST Krzysztof Domanik zostało złożone „fizycznie” w dniu 17.02.2015r. w Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach przez Panią Elżbietę L. (ówczesną pracownicę Jero Sp. z o.o.). Jednocześnie, (zgodnie z oświadczeniem pracownika Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach) Pani Elżbieta L. złożyła w Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach pismo w imieniu Jero sp. z o.o. (Karty: 241, 121).

Przedsiębiorca Jero sp. z o.o. przyznał (pismo z dnia 22.06.2015r.), że „Firma Jero wyceniła dwie części zamówienia i przekazała je do firmy Atest Krzysztof Domanik” (Karta: 241).

Przedsiębiorca Krzysztof Domanik przyznał (pismo z dnia 1.05.2015r.), że „Ofertę przygotowywałem przy pomocy Pana Witolda Domanik” – pan Witold Domanik był ówczesnym prezesem zarządu firmy Jero sp. z o.o. (Karta: 234-235).

Pomiędzy ówczesnym prezesem zarządu firmy Jero sp. z o.o. (pan Witold Domanik – obecnie właścicielem firmy Jero sp. z o.o.), a przedsiębiorcą Krzysztofem Domanikiem istnieją koligacje rodzinne – pan Krzysztof Domanik jest ojcem pana Witolda Domanika (Karty: 168,235);

Jero Sp. z o.o. w latach 2013-2015 uczestniczyła w ponad 100 przetargach dotyczących kampanii wizerunkowo-promocyjnych organizowanych przez wielu zamawiających na terenie całego kraju (Karty: 175-201)

ATEST Krzysztof Domanik nie uczestniczył wcześniej (przed przetargami organizowanymi przez Starostwo w Puławach) w żadnych innych przetargach dotyczących kampanii wizerunkowo-promocyjnych (Karta: 235).

W trakcie przeprowadzonego niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, na podstawie dokumentów przekazanych przez strony postępowania, obrót Jero Sp. z

o.o. osiągnięty w 2015r. (karty: 268-280) oraz obrót osiągnięty przez ATEST Krzysztof Domanik w latach 2013, 2014 i 2015 (karty: 304-307, 250-253, 260-263).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Określenie zarzutu

Stronom niniejszego postępowania antymonopolowego postawiony został zarzut stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, określonej w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zawarciu pomiędzy nimi porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego, polegającego na uzgadnianiu przez w/w przedsiębiorców w ramach przetargu publicznego ogłoszonego przez Starostwo Powiatowe w Puławach „Promocja Powiatu Puławskiego w kontekście rozwoju inteligentnych specjalizacji regionu” (znak postępowania: RI 272.1.2015), warunków składanych ofert.

Interes publiczny

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Podejmując więc działania określone w przywołanej ustawie, Prezes Urzędu występuje w funkcji rzecznika interesu publicznego¹.

Ochrona interesu publicznego oznacza, iż organ antymonopolowy „ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.”²

Zgodnie z art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym. Oznacza to, iż ustawodawca za pośrednictwem przywołanego przepisu wprowadził zasadę ochrony konkurencji „jako zjawiska instytucjonalnego, czyli zachowania takiego status quo na rynku właściwym, które pozwoli na podejmowanie przez przedsiębiorców autonomicznych (samodzielnych) decyzji rynkowych”³.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania, czyli zarzutu zawarcia zmywy przetargowej został naruszony interes publicznoprawny, poprzez zniekształcenie zasad konkurencji w postępowaniu przetargowym, co uzasadnia ocenę zachowania stron tego postępowania antymonopolowego w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zmowy przetargowe mogą bowiem powodować zakłócenie funkcjonowania systemu zamówień publicznych, poprzez „zniweczenie celu, jaki ma być osiągnięty w drodze przetargu, a mianowicie wybór najkorzystniejszych ofert składanych przez

¹ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 04.07.2001 r., sygn. akt XVII Ama 108/00.

² Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.05.2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98.

³ C. Banasiński [red.], *Ustawa o ochronie konkurencji konsumentów. Komentarz.*, Warszawa 2009, s. 180.

oferentów w warunkach konkurencji” (tak: wyrok SOKiK z dnia 17 kwietnia 2008 r., sygn. akt: XVII Ama 117/05).

W związku z powyższym, w niniejszej sprawie, w ocenie organu antymonopolowego, istniały podstawy do podjęcia działań - w interesie publicznym - na podstawie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Status przedsiębiorcy

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazujące praktyk ograniczających konkurencję stosuje się do przedsiębiorców i ich związków. Przy czym, stosownie do art. 4 pkt 1 tej ustawy, ilekroć mowa w niej o przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także między innymi: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu.

Nie ulega więc wątpliwości, że strony niniejszego postępowania: Jero Sp. z o.o. wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. St. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000503848 (Karty: 169-174) oraz ATEST Krzysztof Domanik wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (Karta: 236), prowadzące działalność we własnym imieniu i na własny rachunek są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rynek właściwy

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na określonym rynku właściwym. Stąd też dla poprawnej oceny zachowania uczestników niniejszego postępowania w kontekście zastosowania art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest zdefiniowanie rynku właściwego w sprawie. Zgodnie z art. 4 pkt 9 w/w ustawy przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu panują zbliżone warunki konkurencji. Pod pojęciem towarów rozumieć należy, w myśl art. 4 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno rzeczy, jak i energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane.

Pojęcie rynku właściwego odnosi się przedmiotowo do wszystkich wyrobów (usług) jednego rodzaju, które ze względu na swoje szczególne właściwości odróżniają się od innych wyrobów (usług) w taki sposób, że nie istnieje możliwość dowolnej ich zamiany. Rynek właściwy produktowo obejmuje wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają

zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości⁴. Niezbędnym elementem rynku właściwego jest także jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów.

Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia asortymentowego, a także geograficznego.

Przedmiotem zarzutów w niniejszej sprawie jest zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego, (znak postępowania: RI 272.1.2015).

Biorąc powyższe pod uwagę, uwzględniając, że przedmiotem przetargu była dostawa materiałów, wyposażenia i usługi, które nie posiadają substytutów z punktu widzenia odbiorców, oraz że zamówienie jednostki samorządu terytorialnego stanowi wzajemnie powiązaną całość związaną z promocją powiatu puławskiego, przyjęto, iż rynkiem właściwym produktowo w niniejszej sprawie będzie rynek dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego.

Zdaniem Prezesa Urzędu, rynek właściwy w ujęciu geograficznym w niniejszej sprawie powinien zostać zdefiniowany jako rynek krajowy. Za takim ujęciem rynku właściwego w ujęciu geograficznym przemawiają następujące fakty:

- materiały i wyposażenie będące przedmiotem zamówienia (np. rzutnik multimedialny, laptop z oprogramowaniem, ekran do prezentacji, namiot prezentacyjny czy też przenośny monitor wewnętrzny) są ogólnodostępne na terenie całego kraju;
- usługi będące przedmiotem zamówienia (np. przygotowanie spotu reklamowego /język polski i angielski/ wraz z emisją w portalach internetowych, przygotowanie i dostawa materiałów promocyjnych, przygotowanie i wydruk mapy atrakcji turystycznych wraz z prawami autorskimi) mogą być wykonane na terenie całego kraju;
- Jero Sp. z o.o. uczestniczyła w szeregu przetargach organizowanych na terenie całego kraju.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że szersza lub węższa definicja rynku – zarówno w aspekcie produktowym jak i geograficznym – a także ich struktura, nie mają znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ w przypadku porozumień ograniczających konkurencję nie podlegających wyłączeniom *de minimis* szczególnie dokładna definicja rynku nie jest niezbędna. Na zdefiniowanym przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie rynku właściwym działa wielu przedsiębiorców i nie jest konieczne szczegółowe badanie stanu konkurencji, w

⁴ E. Modzelewska-Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Wydawnictwo TWIGGER, Warszawa 2002, s. 49.

tym ustalenie udziałów uczestników porozumienia w tym rynku, z tego względu, że porozumienia ograniczające konkurencję polegające na uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu warunków składanych ofert nie podlegają wyłączeniu z uwagi na udział w rynku nie przekraczający tzw. progu bagatelności (*kwestia stosowania m.in. tego wyłączenia omówiona jest w dalszej części decyzji*).

W związku z powyższym w niniejszym postępowaniu Prezes Urzędu uznał, że porozumienie zawarto na krajowym rynku dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją powiatu puławskiego.

Porozumienie ograniczające konkurencję

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stwierdza się, że zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu lub przez tych przedsiębiorców i przedsiębiorcę będącego organizatorem przetargu warunków składanych ofert, w szczególności zakresu prac lub ceny.

Zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez porozumienie rozumie się:

- ✓ umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- ✓ uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,
- ✓ uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

Powołany przepis ustanawia bardzo szeroką definicję porozumienia, a wszystkie trzy formy porozumienia, o ile są antykonkurencyjne, są zakazane. Należy podkreślić, że porozumienie w znaczeniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest pojęciem szerszym niż umowa, przejawem porozumienia są bowiem oprócz umowy, także uzgodnienia w jakiegokolwiek formie, a także uchwały i inne akty. Jak wskazał Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów: „*definicja porozumienia przyjęta przez ustawodawcę odbiega od cywilistycznego rozumienia pojęcia porozumienia w tym sensie, że została zakreślona szeroko pozwalając przyjąć za porozumienia uzgodnienia, a zatem wszelkie formy skoordynowanych działań, które zmierzają do naruszenia konkurencji*”⁵. Należy również odwołać się do orzecznictwa unijnego, w którym wielokrotnie wskazywano, że do ustalenia zawarcia porozumienia „*wystarczające jest, że*

⁵ Wyrok SOKiK z dnia 27 kwietnia 2011 r., sygn. akt: XVII AmA 44/09.

*przedsiębiorcy wyrazili swoją wspólną intencję zachowania się na rynku w określony sposób*⁶.

Przedmiotem uzgodnienia, o którym mowa w w/w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, są warunki składanych ofert. Nie muszą to być warunki o podstawowym znaczeniu dla rozstrzygnięcia przetargu (czyli dotyczące zakresu prac oraz ceny); uzgodnienie może dotyczyć warunków mniej istotnych. Podstawę do takiej interpretacji daje treść w/w przepisu, w którym ustawa wymienia "zakres prac" oraz "cenę" jedynie jako przykłady typowych elementów walki przetargowej.

Istotą zakazanych porozumień jest koordynacja zachowań przedsiębiorców nie w drodze nałożenia prawnie wiążącego obowiązku, lecz przez świadome wskazanie sposobu współdziałania, którego celem lub skutkiem jest ograniczenie konkurencji. Takie zachowanie przedsiębiorców pozwala na wyeliminowanie ich niepewności co do przebiegu procesów rynkowych i warunków działania konkurentów, która to niepewność jest podstawą działania konkurencji. Do wykazania istnienia porozumienia ograniczającego konkurencję nie jest konieczne istnienie sformalizowanej umowy, wystarczające jest ustalenie, że nastąpiła świadoma koordynacja zachowań przedsiębiorców i przyjęcie sposobu współdziałania, którego skutkiem jest ograniczenie konkurencji (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5 października 2005 r., sygn. akt: VI ACa 1146/04).

Jednocześnie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla się, iż wykazanie istnienia zмовы przetargowej jest niezwykle trudne dowodowo. *„Podmioty, które dopuszczają się takich działań mając świadomość ich nielegalnego charakteru zwykle tuszują swe porozumienie. Zatem oceniać je możemy zwykle po rezultatach, przesłankach i całokształcie okoliczności sprawy, które to w tej konkretnej sprawie zdaniem Sądu jednoznacznie dowodzą wystąpienia zмовы przetargowej. Nie da się bowiem inaczej racjonalnie wytłumaczyć podania przez powódkę i zainteresowanych zbliżonych parametrów ofert zgłoszonych do przetargu, a pozostałe okoliczności sprawy zgodnie i jednoznacznie wskazują na uzgodnienie między podmiotami warunków składanych ofert, co stanowi niedozwoloną praktykę ograniczającą konkurencję”* (tak: wyrok SOKiK z dnia 17 kwietnia 2008 r., sygn. akt: XVII Ama 117/05).

Przywołane powyżej stanowisko Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołuje się do reguł dowodzenia opartych na domniemaniach faktycznych. Stosownie bowiem do treści przepisu art. 231 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014r., poz. 101 j.t., ze zm.), który w postępowaniu antymonopolowym znajduje zastosowanie w związku z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów.

Porozumienia ograniczające konkurencję mogą być więc ujawniane za pomocą dowodów bezpośrednich lub pośrednich⁷, w szczególności w zależności od tego, czy posiadały one formę pisemną, czy ustną.

⁶ Wyrok Sądu w sprawie T-7/89 SA *Herkules Chemicals NV przeciwko Komisji*, wyrok Sądu w sprawie T-305/94 NV *Limburgse Wijnl Maatschappij przeciwko Komisji*.

Dowiedzenie w niniejszej sprawie faktu zawarcia przez strony niniejszego postępowania porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na uzgadnianiu warunków składanych ofert, w toku przetargu organizowanego przez Starostwo Powiatowe w Puławach za pomocą reguły dowodowej, jaką jest domniemanie faktyczne polega na wykazaniu spełnienia poniższych przesłanek:

1. przedsiębiorcy objęci zarzutem zawarli porozumienie, polegające na uzgadnianiu warunków składanych ofert;
2. cel lub skutek porozumienia miał charakter antykonkurencyjny.

Ad. 1.

Na zawarcie porozumienia przez strony niniejszego postępowania wskazują następujące fakty:

- a.) skoordynowanie działań w związku z przygotowaniem i złożeniem ofert do przedmiotowego przetargu;
- b.) kontakty (powiązania) pomiędzy stronami;

Ad.1a)

Na skoordynowane działania stron postępowania w związku z przygotowaniem ofert w ramach uczestnictwa w przedmiotowym przetargu przemawiają następujące fakty:

- wspólne przygotowanie oferty przedsiębiorcy Atest Krzysztof Domanik:

Przedsiębiorca Jero sp. z o.o. przyznał, że „Firma Jero wyceniła dwie części zamówienia i przekazała je do firmy Atest Krzysztof Domanik” (Karta: 241);

Przedsiębiorca Krzysztof Domanik przyznał zaś, że „Ofertę przygotowywałem przy pomocy Pana Witolda Domanik” – ówczesnego prezesa zarządu firmy Jero sp. z o.o. (Karta: 234-235).

- treść złożonych ofert:

- a.) obie oferty mają podobny układ - kolejność dokumentów (Karty: 69-108);
- b.) uzupełnienia dokonane w formie pisemnej dotyczą tej samej pozycji obu ofert (Karty:74,102);
- c.) oferenci proponują dokładnie ten sam sprzęt i wyposażenie - producent, model (Karty: 73-74, 101-102);
- d.) w formularzach cenowych będących załącznikami do w/w ofert na 18 pozycji w 17 przypadkach różnica w proponowanych cenach wynosi dokładnie 2,73 % (Karty: 70-72, 98-100);
- e.) w ofercie przedsiębiorcy ATEST Krzysztofa Domanik z siedzibą w Katowicach na stronach 2, 8, 9, 10, 11 jako miejsce sporządzenia dokumentu wskazana jest Warszawa (Karty: 97,103-106);

⁷ Wyrok Sądu Najwyższego, III SK 6/06, Dz.Urz. UOKiK 2007/3/39.

f.) kaucja w ramach w/w postępowania przetargowego w imieniu przedsiębiorcy ATEST Krzysztofa Domanik została wpłacona przez pana Adama M., który od 23.12.2014r. jest współnikiem w firmie Jero Sp. z o.o. (potwierdzenie przelewu bankowego – Karta: 108).

g.) na obu ofertach jako faks kontaktowy podano ten sam numer faksu: /+48 (22) 830-02-49/ (karty: 69, 96)

Dodatkowo na skoordynowane działania stron postępowania w związku ze złożeniem ofert w ramach uczestnictwa w przedmiotowym przetargu przemawiają również następujące fakty:

- oferty obu przedsiębiorców zostały złożone w dniu 3.02.2015r. o godz. 12:58 przez jedną i tą sama osobę (Aleksandra O. – ówczesna pracownica Jero Sp. z o.o.) (Karty: 156, 157, 241);

- przegląd monitoringu wizyjnego Starostwa z którego wynika, że przed złożeniem ofert Pani Aleksandra O. przeglądała i uzupełniała w siedzibie zamawiającego oferty w/w przedsiębiorców (Karty: 118-119);

- W związku z brakami formalnymi złożonych ofert, zamawiający wezwał w/w przedsiębiorców do uzupełnienia ofert. Firma Jero Sp. z o.o. w dniu 17.02.2015r. uzupełniła brakujący dokument przesyłką kurierską, natomiast uzupełnienie firmy ATEST Krzysztof Domanik zostało złożone „fizycznie” w dniu 17.02.2015r. w Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach przez Panią Elżbietę L. (ówczesną pracownicę Jero Sp. z o.o.). Jednocześnie, (zgodnie z oświadczeniem pracownika Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach) Pani Elżbieta L. złożyła w Kancelarii Ogólnej Starostwa Powiatowego w Puławach pismo w imieniu Jero sp. z o.o. (Karty: 241, 121)

Ad. 1b.) W trakcie prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalił również, że pomiędzy stronami niniejszego postępowania – ówczesnym prezesem zarządu firmy Jero sp. z o.o. (pan Witold Domanik), a przedsiębiorcą Krzysztofem Domanikiem istnieją koligacje rodzinne – pan Krzysztof Domanik jest ojcem pana Witolda Domanika (Karty: 168,235). Zdaniem Prezesa Urzędu takie powiązania umożliwiały przedsiębiorcom swobodną współpracę i wymianę informacji.

Reasumując, powyższe okoliczności oceniane w świetle zasad doświadczenia życiowego wskazują w sposób niebudzący wątpliwości, że strony niniejszego postępowania działały w porozumieniu, stwarzając jedynie pozory uczciwej konkurencji. Nawet gdyby przyjąć, że każda z wskazanych przesłanek, oceniana samodzielnie, nie stanowi wystarczającego dowodu na istnienie porozumienia między przedsiębiorcami, to ich łączne występowanie nie może być ocenione jako działanie przypadkowe, a tym samym świadczy o zawarciu porozumienia.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż wykazano spełnienie pierwszej z przesłanek wskazującej na zawarcie, przez strony niniejszego postępowania, porozumienia polegające na uzgadnianiu warunków składanych ofert.

Ad. 2.

Art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym.

W niniejszej postępowaniu, Prezes Urzędu zgromadził materiał dowodowy wskazujący na koordynację działań stron postępowania w związku z przygotowaniem i złożeniem ofert w ramach w/w zamówienia publicznego.

Przedstawione powyżej działania przedsiębiorców, zdaniem Prezesa Urzędu, wpływają na ograniczenie konkurencji. Koordynacja działań (ustalenie przez strony postępowania warunków składanych ofert) pozwala bowiem na wyeliminowanie niepewności tychże przedsiębiorców co do przebiegu procesów rynkowych i warunków ich działania jako konkurentów w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz wpłynąć może na rozstrzygnięcie w/w przetargu. W niniejszej sprawie, zdaniem Prezesa Urzędu, w/w uzgodnione działania stron postępowania (przez zawarcie zakazanego porozumienia) miały na celu uzyskanie w/w zamówienia na uzgodnionych przez nie warunkach, innych niż te, które byłyby osiągnięte w wyniku rzeczywistej konkurencji. Działania stron niniejszego postępowania w trakcie w/w postępowania przetargowego, zdaniem Prezesa Urzędu, wskazują na to, że konkurencja pomiędzy stronami postępowania miała charakter pozorny, ponieważ każda ze stron postępowania posiadała wiedzę o proponowanej przez drugą stronę cenie oferty, a składane przez nie oferty były wspólnie uzgodnione i przygotowane. Tym samym strony postępowania mogły wpłynąć na wynik tego przetargu gdyż zrezygnowały z konkutowania między sobą, co oznacza, że proces konkurencji w trakcie przeprowadzania w/w przetargu mógł ulec zniekształceniom. Tak określonego celu działania uczestników niedozwolonego porozumienia nie niweczy okoliczność, że ostatecznie na skutek odrzucenia przez zamawiającego ich ofert, przetarg wygrał inny przedsiębiorca. Należy mieć na uwadze wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 czerwca 2015r. (sygn. akt. XVII Ama 35/14), w którym stwierdził, że „(...) w świetle ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest już samo zawarcie porozumienia ukierunkowanego na ograniczenie konkurencji. Nie jest więc konieczne aby porozumienie wywarło skutek polegający na wyeliminowaniu, ograniczeniu lub naruszeniu w inny sposób konkurencji.”

W tym samym wyroku Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził również, że: „Przedsiębiorcy będący konkurentami, co do zasady nie mogą koordynować swoich rynkowych zachowań – prawo konkurencji surowo traktuje większość form ograniczania rywalizacji takich przedsiębiorców i zastępowanie jej współpracą. Konkurentami w rozumieniu art. 4 pkt 11 ustawy okik są przedsiębiorcy, którzy w tym samym czasie występują z ofertą zakupu lub sprzedaży towarów/usług na rynku właściwym.”

Odnosząc się zaś do stwierdzeń stron niniejszego postępowania Prezes Urzędu podnosi, że strony postępowania *de facto* potwierdziły swoją współpracę w przygotowywaniu ofert składanych w ramach w/w przetargu podnosząc jedynie, że współpraca ta „nie zmierzała ona jednak do ograniczenia konkurencji w ramach organizowanego przetargu, co najmniej zaś nie została objęta świadomością stron.” Zdaniem organu antymonopolowego nie mają znaczenia subiektywne odczucia przedsiębiorców, gdyż oceny celu porozumienia dokonuje się według obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem warunków konkurencji na danym rynku, a taka ocena prowadzi do wniosku, że celem działania stron postępowania było wyeliminowanie konkurencji między nimi. (por. w/w wyrok SOKiK z dnia 16 czerwca 2015r. /sygn. akt. XVII Ama 35/14/)

W odpowiedzi na wniosek ATEST Krzysztof Domanik zawarty w odpowiedzi na dokument „Szczegółowe uzasadnienie zarzutów” o *ponowne postawienie i uzasadnienie zarzutów rozszerzając podstawy prawne o Ustawę Prawo Zamówień Publicznych*” należy stwierdzić, że Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Podstawą jego działania jest w/w ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów i jako taki realizuje cele tejże ustawy, która określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. W związku z powyższym organ antymonopolowy nie jest władny do prowadzenia postępowań i podejmowania rozstrzygnięć na mocy przepisów innych aktów prawnych niż wspomniana ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów.

Konkludując wskazać należy, że całokształt przedstawionych powyżej argumentów i okoliczności, pozwala w sposób całkowicie uzasadniony wyprowadzić wniosek o zawarciu przez strony niniejszego postępowania zakazanego porozumienia ograniczającego konkurencję, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy przy tym podnieść, że udowodnienie zaistnienia tzw. „zmowy przetargowej” często musi opierać się na dowodach pośrednich (tzw. poszlakach), które wskazywać mogą jedynie na większe lub mniejsze prawdopodobieństwo takiego porozumienia. Z uwagi bowiem na tajność takich porozumień praktycznie niemożliwe jest oparcie się w tym zakresie na dowodach bezpośrednich (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2006 r., III SK 6/06).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż wykazano spełnienie drugiej z przesłanek w postaci antykonkurencyjnego celu zawartego porozumienia.

Możliwość wyłączenia porozumienia spod zakazu art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że porozumienia ograniczające konkurencję są zakazane, o ile nie zostały wyłączone spod zakazu. Istnieją trzy rodzaje wyłączeń spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję:

- zasada de minimis – wyłączenie na podstawie art. 7 tej ustawy,
- wyłączenia grupowe wydane na podstawie art. 8 ust. 3 tej ustawy,
- wyłączenia indywidualne – na podstawie art. 8 ust. 1 tej ustawy.

Ingerencja prawa konkurencji w stosunki gospodarcze przedsiębiorców powinna mieć miejsce jedynie w przypadkach, kiedy zachowania przedsiębiorców wywierają odczuwalne skutki dla konkurencji. W związku z tym w art. 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewidziane jest wyłączenie stosowania zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję z uwagi na niewielki udział przedsiębiorców w rynku. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy wyłączenie to ma miejsce w odniesieniu do porozumień zawieranych między przedsiębiorcami, którzy są konkurentami, jeżeli ich łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 5%. Niemniej jednak, zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wyżej wskazane wyłączenie nie ma zastosowania m.in. do porozumień określonych w art. 6 ust. 1 pkt 7 tej ustawy, tj. do zmwów przetargowych. Biorąc pod uwagę, że analizowane w niniejszej sprawie porozumienie stanowi właśnie taki rodzaj porozumienia, nie korzysta ono z wyłączenia spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję w oparciu o określający zasadę de minimis przepis art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przepis art. 8 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi natomiast, że Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć określone rodzaje porozumień spod zakazu zawierania antykonkurencyjnych porozumień, biorąc pod uwagę korzyści jakie te porozumienia mogą przynieść. Żadne z rozporządzeń wykonawczych wydanych w oparciu o delegację zawartą w tym przepisie nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, a opisane w niniejszej decyzji ograniczenie konkurencji nie podlega wyłączeniu na podstawie tego przepisu spod zakazu zawierania porozumień ograniczających konkurencję.

Odnosząc się z kolei do możliwości wyłączenia indywidualnego porozumienia spod zakazu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zauważyć, że ciężar uwodnienia okoliczności uzasadniających wyłączenie, to jest wykazania, iż porozumienie spełnia następujące warunki: - przyczynia się do polepszenia produkcji, dystrybucji towarów lub do postępu technicznego lub gospodarczego; - zapewnia nabywcy lub użytkownikowi odpowiednią część wynikających z porozumień korzyści; - nie nakłada na zainteresowanych przedsiębiorców ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów; - nie stwarza tym przedsiębiorcom możliwości wyeliminowania konkurencji na rynku właściwym w zakresie znacznej części określonych towarów, spoczywa na przedsiębiorcy (strona powołująca się na wyłączenie musi udowodnić spełnienie wszystkich kumulatywnych przesłanek zdefiniowanych w art. 8 ust. 1 ww. ustawy), co w niniejszej sprawie nie nastąpiło.

Należy przy tym zauważyć, że ewentualne zaistnienie przesłanek wskazanych w tym przepisie w odniesieniu do porozumienia zawartego pomiędzy przedsiębiorcami w niniejszej sprawie, z uwagi na jego charakter, jest nieprawdopodobne. W związku z powyższym, zastosowanie wyłączenia indywidualnego nie może mieć w niniejszej sprawie miejsca

Zaniechanie stosowanej praktyki

Istotą porozumienia, którego zawarcie stwierdzono w niniejszej decyzji jest uzgadnianie warunków składanych ofert. Jak wskazano powyżej, uczestnicy postępowania wykonali porozumienie, co uniemożliwia nałożenie na jego uczestników podstawowej sankcji związanej ze stwierdzeniem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, tj. nakazu jej zaniechania, albowiem nakaz ten odnosi się do praktyki jako takiej, a nie jej skutków. Niniejsze postępowanie przetargowe, w którym uczestniczyły strony postępowania, zostało rozstrzygnięte przez zamawiającego w dniu 20.02.2015r. W tych okolicznościach należało przyjąć, iż praktyka zaniechana została właśnie w tym dniu.

W związku z powyższym należało orzec jak w pkt I sentencji.

Kary pieniężne

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, „Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9”.

Zgodnie z art. 106 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro (w niniejszej sprawie 426 150 zł po przeliczeniu na złote, przy uwzględnieniu art. 5 ustawy), Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Natomiast zgodnie z art. 106 ust. 6 tej ustawy, w przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro (42.615 zł po przeliczeniu na złote, przy uwzględnieniu art. 5 ustawy).

W ramach prowadzonego postępowania Prezes Urzędu, na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony postępowania jako podstawę wyliczenia kary dla Jero Sp. z o.o. – przyjął obrót osiągnięty przez tego przedsiębiorcę w 2015r., a dla ATEST Krzysztof Domanik średni obrót osiągnięty

przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej ma charakter fakultatywny, a o tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do danego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu. Niemniej, jak wskazuje się w orzecznictwie antymonopolowym „*skuteczna polityka karania wymaga jednak, by w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej*”⁸.

Ustalając wysokość nakładanej kary pieniężnej, Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia oraz specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Kara pieniężna może zostać nałożona na przedsiębiorcę niezależnie od tego, czy dopuścił się naruszenia przepisów ustawy umyślnie, czy też nieumyślnie. Nakładana przez Prezesa Urzędu kara pieniężna powinna pełnić funkcję represyjną (tj. stanowić dolegliwość dla przedsiębiorcy naruszającego przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), ale także prewencyjną i dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości).

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że zachodzą przesłanki do nałożenia na przedsiębiorców kar pieniężnych.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonego naruszenia. Wskazać przy tym należy, że w kwestii natury naruszenia Prezes Urzędu wyróżnia: naruszenia bardzo poważne (do których należy zaliczyć przede wszystkim szczególnie szkodliwe horyzontalne ograniczenia konkurencji, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do eliminacji konkurencji na rynku), naruszenia poważne (do których należy zaliczyć przede wszystkim porozumienia horyzontalne niezaliczane do najpoważniejszych naruszeń, porozumienia pionowe wpływające na cenę lub warunki oferowania produktu, przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do istotnego ograniczenia konkurencji lub dotkliwej eksploatacji kontrahentów lub konsumentów), naruszenia mniej poważne niż wyżej wymienione (naruszenia pozostałe, do których należą m.in. porozumienia wertykalne niedotyczące ceny lub możliwości odsprzedaży towaru, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej o mniejszej wadze).

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że porozumienie zawarte pomiędzy stronami niniejszego postępowania należy do szczególnie szkodliwych horyzontalnych ograniczeń konkurencji, jakimi są zmony przetargowe. W tym stanie rzeczy stwierdzone naruszenie zostało zakwalifikowane do kategorii naruszeń bardzo poważnych, w związku z czym organ antymonopolowy przyjął za

⁸ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8.11.2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03.

właściwe określenie wysokości kwot wyjściowych do wyliczenia kar pieniężnych za wskazane porozumienie na poziomie przedstawionym w poniższej tabeli.

Lp.	Przedsiębiorca	Kwota wyjściowa kary (zł.)
1	Jero Sp. z o.o.	22.423,56
2	ATEST Krzysztof Domanik	484,80

Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął w dalszej kolejności pod uwagę specyfikę rynku, na jakim doszło do naruszenia konkurencji. Kara powinna być bowiem tym większa, im większe jest natężenie negatywnych efektów związanych z naruszeniem prawa konkurencji lub im wyższe korzyści czerpie z niego przedsiębiorca. Prezes Urzędu uwzględnił zatem fakt, że rynek dostawy materiałów, wyposażenia i usług związanych z promocją jednostek samorządu terytorialnego jest rynkiem konkurencyjnym, na którym działa wielu przedsiębiorców, i na którym nie występują istotne bariery wejścia.

Ponadto stwierdzone porozumienie nie wywołało negatywnych skutków na rynku – przedsiębiorcy zostali wykluczeni przez zamawiającego i nie uzyskali zamówienia.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności związane ze specyfiką rynku, działaniem stron postępowania oraz skutkami rynkowymi, postanowiono na tym etapie kalkulacji zmniejszyć wysokość kary o 10%.

W związku z powyższym na tym etapie kalkulacji kar, ich wysokość kształtowałyby się następująco:

Lp.	Przedsiębiorca	Kwota kar pomniejszona o 10% (zł.)
1	Jero Sp. z o.o.	20.181,21
2	ATEST Krzysztof Domanik	436,32

Kalkulując wymiar kary pieniężnej nałożonej na w/w przedsiębiorców, organ antymonopolowy wziął także pod uwagę długotrwałość naruszenia. Uwzględniając okres naruszenia, Prezes Urzędu może zwiększyć kwotę bazową kar, jeśli długotrwałość stosowania praktyki ograniczającej konkurencję prowadzi do zwielokrotnienia jej negatywnych skutków, w szczególności, gdy wpływa na wysokość korzyści uzyskiwanych przez przedsiębiorcę dopuszczającego się naruszenia lub szkody ponoszone przez innych uczestników rynku. W niniejszej sprawie zarzucana praktyka stosowana przez w/w przedsiębiorców nie była długotrwała, w związku z powyższym okres naruszenia nie wpłynął na kalkulację wysokości kar.

Niezależnie od powyższego Prezes Urzędu rozważył występujące w sprawie okoliczności łągodzące i obciążające wymienione w art. 111 w/w ustawy o

ochronie konkurencji i konsumentów. W niniejszej decyzji stwierdzono zaniechanie stosowania zakazanej praktyki jednakże zaniechanie to nie wynikało z podjętych z własnej inicjatywy działań przedsiębiorców, których celem byłoby zaprzestanie naruszenia. Zaniechanie to wynikało z zachowania zamawiającego, który wykluczył z postępowania przetargowego strony niniejszego postępowania uznając, że ich postępowanie stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji. Zaniechanie to wynikało więc z samego charakteru postępowania przetargowego, które zostało rozstrzygnięte i na jego podstawie podpisana została umowa z innym wykonawcą. W związku z tym stwierdzenie zaniechania stosowania praktyki w niniejszej sprawie nie może stanowić okoliczności łagodzącej (art. 111 ust. 3 pkt 1b). Prezes Urzędu wziął pod uwagę pozostałe okoliczności łagodzące wymienione w w/w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jednakże nie stwierdził aby wystąpiły one w niniejszej sprawie (tj. bierna rola w naruszeniu – art. 111 ust. 3 pkt 1e, działanie pod przymusem – art. 111 ust. 3 pkt 1f, czy dobrowolne usunięcie skutków naruszenia - art. 111 ust. 3 pkt 1a).

Jeżeli natomiast chodzi o okoliczności obciążające to uznano, że działanie przedsiębiorców miało charakter umyślny (art. 111 ust. 4 pkt 1d), co potwierdzają dowody wskazujące na wspólne przygotowanie ofert. Wskazane dowody i okoliczności sprawy świadczą o tym, że przedsiębiorcy świadomie podjęli współpracę, której celem było osiągnięcie dodatkowych korzyści finansowych. Powyżej wymienioną okoliczność obciążającą i brak okoliczności łagodzących uwzględniono przy ustaleniu wysokości kar pieniężnych nakładanych na w/w przedsiębiorców postanowiono zwiększyć kwoty kar o 10%.

W związku z powyższym na tym etapie kalkulacji kar, ich wysokość kształtowałyby się następująco:

Lp.	Przedsiębiorca	Kara podwyższona o 10% (zł.)
1	Jero Sp. z o.o.	22.199,33
2	ATEST Krzysztof Domanik	479,95

Kara nakładana przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorców, którzy dopuścili się stosowania praktyk ograniczających konkurencję służy podkreśleniu naganności ocenianych zachowań. Jednocześnie jak wspomniano powyżej kary pieniężne powinny pełnić przede wszystkim funkcję represyjną oraz prewencyjną, winny stanowić czynnik odstrasżający przedsiębiorców od dokonywania czynności (zachowań) sprzecznych z prawem. Zdaniem Prezesa Urzędu, kara wyliczona dla ATEST Krzysztof Domanik w wysokości 479,95 zł., z uwagi na swą niewielką bezwzględna wysokość, nie spełnia ani funkcji represyjnej, ani prewencyjnej.

W związku z powyższym postanowiono zwiększyć wysokość kary pieniężnej dla ATEST Krzysztof Domanik do 1.000,00 zł.

Decydując o nałożeniu kary pieniężnej i jej wysokości wzięto pod uwagę wszystkie opisane wyżej okoliczności. Orzeczone kary powinny również stanowić dolegliwość dla stron postępowania antymonopolowego tak, aby jej nałożenie

skutkowało w przyszłości zapobieżeniem zaistnienia podobnych sytuacji. Z drugiej strony należy podkreślić wymiar edukacyjny i wychowawczy zastosowanej sankcji oraz wyrazić nadzieję, że odniesie ona spodziewany skutek na przyszłość. Poza wymiarem indywidualnym kary, należy zwrócić uwagę na jej wymiar ogólny, funkcję odstrasżającą i wychowawczą w stosunku do innych uczestników rynku.

Mając na względzie wszystkie określone wyżej czynniki dotyczące wagi naruszenia, specyfiki rynku oraz okoliczności łagodzących i obciążających, Prezes Urzędu postanowił nałożyć na strony niniejszego postępowania z tytułu naruszenia, o którym mowa w punkcie I niniejszej decyzji kary w wysokości (po zaokrągleniu do pełnych złotych):

Jero Sp. z o.o. – **22.199,00** zł. (słownie złotych: dwadzieścia dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt dziewięć i 00/100),

ATEST Krzysztof Domanik – **1.000,00** zł. (słownie złotych: jeden tysiąc i 00/100).

Wysokość w/w kar pieniężnych mieści się poniżej maksymalnej wysokości kary jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć w niniejszej sprawie.

Prezes Urzędu przyjął, że kary w takiej wysokości są adekwatne do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz współmierne do możliwości finansowych przedsiębiorców.

W ocenie Prezesa Urzędu, w/w kary pieniężne w pełni odpowiadają stopniowi zawinienia stron postępowania. Nakładając karę w ustalonej wyżej wysokości, organ antymonopolowy wyszedł z założenia, iż powinna ona mieć charakter zarówno represyjny, jak i prewencyjny, przyczyniając się do zapobieżenia stosowaniu podobnych naruszeń w przyszłości.

W związku z powyższym orzeka się, jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Koszty postępowania

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in. koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes

Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu w toku tego postępowania w łącznej wysokości 89,20 zł, czyli 44,60 zł w przypadku każdej ze stron postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt III sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000**.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w **NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000** w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Przy dokonywaniu wpłaty na powyższe konto należy dopisać numer decyzji Prezesa Urzędu stanowiącej podstawę jej dokonania

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014r., poz. 101 j.t., ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 tejże ustawy w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

*Z up. Prezesa UOKiK
Dyr. Delegatury
w Lublinie
Ewa Wiszniowska*